

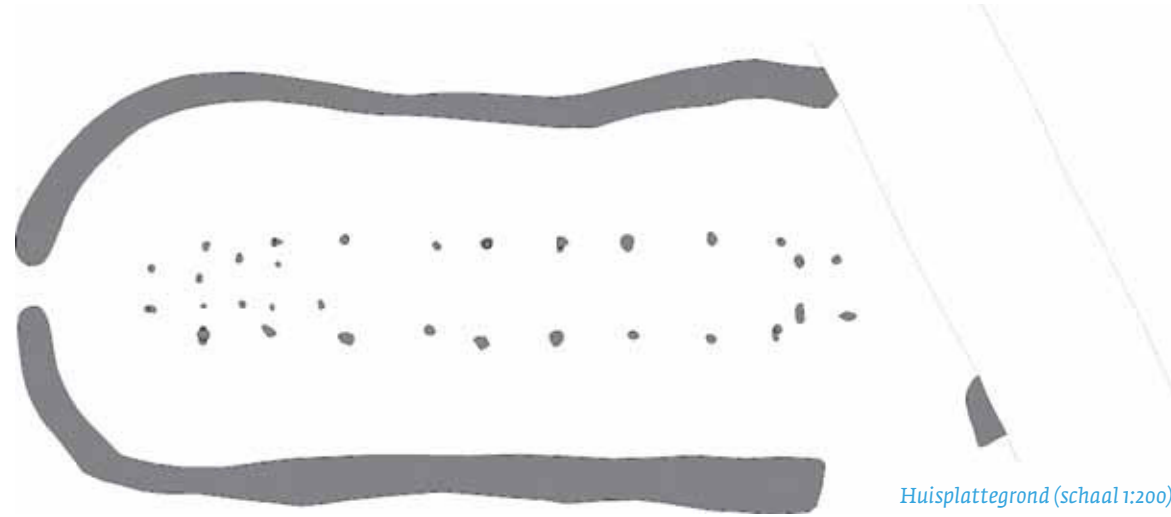
Enkhuizen | Kadijken

Ten noorden van Enkhuizen wordt al enkele jaren gebouwd aan de nieuwbouwwijk 'Kadijken'. Een proefsleuvenonderzoek in 2006 bracht een grote hoeveelheid sporen uit de Midden en Late Bronstijd aan het licht. Een kleine opgraving in 2006 in het plangebied 'Kadijken-5A' leverde veel greppels, waterputten, kuilen, kringgreppels en kuilenkransen op. Helaas was een groot deel van het plangebied reeds bebouwd, zodat geen aaneengesloten delen konden worden onderzocht.

Het aangrenzende plangebied 'Kadijken-5B' was gelukkig nog toegankelijk voor onderzoek. Een proefsleuvenonderzoek in 2007 leverde wederom veel bronstijdsporen op. Van januari tot en met mei 2009 heeft ADC ArcheoProjecten een opgraving uitgevoerd in dit plangebied. Hierbij is vrijwel het gehele gebied (ruim 5,5 ha) vlakdekkend onderzocht.

Het archeologisch onderzoek heeft verrassende resultaten opgeleverd. Er zijn twaalf huiserven onderzocht. Op elk erf stond een driebeukige huis met een lengte van circa 18 m en een breedte van 7 m. Rond elk huis bevond zich een huisgreppel, vaak met onderbrekingen aan de korte zijden. Naast vele honderden greppels zijn ruim 250 ronde structuren gevonden, die kunnen worden onderverdeeld in kuilenkransen en kringgreppels. De exacte vorm en functie van deze structuren is (nog) onbekend. Opslag van de oogst lijkt de meest voor de hand liggende functie.

Er lagen op de erven opvallend veel diepe kuilen en waterputten. Enkele van de laatste leverden leuke vondsten op. Zo zijn er drie



Huisplattegrond (schaal 1:200).



Huisplattegrond in het veld.



De complete visfuik onderin een kuil.

planken gevonden met daarin rechthoekige gaten. De functie van deze houten voorwerpen is nog niet bekend, waarschijnlijk was het constructiehout.

Op één van de laatste dagen van de opgraving werd onderin een kuil een complete visfuik gevonden. De fuik is 130 cm lang en 40 cm breed. Hij is gemaakt van twijgen die en bij elkaar gehouden worden door touw. Aan de open kant van de fuik zijn de takken naar



binnen gebonden (inkeling), zodat de vis niet kon ontsnappen.

Het vondstmateriaal bestaat vooral uit botmateriaal, hoofdzakelijk van runderen. Een groot deel van het aardewerk dat is verzameld, hoort tot de Hoogkarspel-oud groep. Dit dikwandige aardewerk dateert in de Midden Bronstijd en is grof gemagerd en erg gefragmenteerd. Op het terrein zijn ook enkele sporen uit de Late Bronstijd gevonden. Het aardewerk uit deze sporen hoort tot de Hoogkarspel-jong groep; overwegend hard gebakken en dunwandige scherven. Tot deze groep behoren ook enkele objecten van aardewerk, zoals conische objecten, ronde schijven, miniatuur potjes en lepels.

Het onderzoek levert een belangrijke bijdrage aan het onderzoek naar bronstijdsamenlevingen in het oostelijk deel van

Lepeltje van gebakken klei.

West-Friesland. De archeologische verwachting van bronstijdsites in West-Friesland was vooral gekoppeld aan de geologische ondergrond. De (flanken van) hogergelegen fossiele kreekruigen werden bewoond. In het lagergelegen deel was het waarschijnlijk te nat om te wonen. Dit was het achterland met weilanden. Het onderzoek in Enkhuizen heeft aangetoond dat ook het relatief laaggelegen 'achterland' bewoond was. De bewoning in de Midden Bronstijd strekt zich dus veel verder uit dan werd aangenomen. In de Late Bronstijd zie je wel een verschuiving van bewoning naar de hogergelegen ruggen. Deze sites konden door middel van veldverkenningen ook beter worden herkend, omdat het vondstmateriaal in deze periode veel beter geconserveerd is.